

ת"פ 17157/12/17 - מדינת ישראל נגד רפאל אורן, יצחק אורן, יעל רון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 17157-12-17 מדינת ישראל נ' אורן ואח' +

ת"פ 17249-12-17 מדינת ישראל נ' אורן

בפני
בעניין: מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י נעמה
תור-זאבי

המאשימה

נגד

1. רפאל אורן - ע"י עו"ד חזי כהן
2. יצחק אורן - ע"י עו"ד גיא פרידמן
3. יעל רון - ע"י עו"ד טלי גוטליב

הנאשמים

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר טיעון, המפורטות בשני אישומים שונים, כל אחד על-פי חלקו. הנאשם 1 הורשע בשתי עבירות של **ייבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 [להלן: "פקודת הסמים"], כמפורט באישום הראשון והשני; נאשם 2 הורשע ב**סיוע לייבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 לפקודת הסמים + סעיפים 31+32 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], כמפורט באישום השני; הנאשמת 3 הורשעה בביצוע עבירה זהה של **סיוע לייבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 לפקודת הסמים + סעיפים 31+32 לחוק העונשין, כמפורט באישום הראשון.

2. **מהחלק הכללי עולה**, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התגורר נאשם 1 בדירה שכורה בהוד השרון יחד עם בת זוגו. נאשם 2 הוא אחיו של נאשם 1, אשר התגורר באותה התקופה באמסטרדם, הולנד. נאשמת 3, מכרה של נאשם 1, התגוררה באותה התקופה בראשון לציון.

מהאישום הראשון עולה, כי במהלך חודש נובמבר ועובר ליום 14.11.17, פנה נאשם 1 לנאשמת 3 והציע לה לטוס לאמסטרדם, ולהביא לישראל מזוודה בעלת דופן כפולה, המכילה סמים מסוכנים מסוג MDMA בתמורה ל - 15,000 ₪, כשמצוין שנאשמת 3 עצמה עיניה באשר לתכולת המזוודה.

בהמשך לכך, נפגש נאשם 1 עם נאשמת 3 בביתה, וסייע לה לרכוש כרטיס טיסה לאמסטרדם ולהמיר כסף למטבע זר. אז, נאשם 1 העביר לה 15,000 ₪ במזומן וארנק צהוב ובתוכו כסף מזומן שסכומו

אינו ידוע במדויק, אותו הורה לה להעביר לאחיו הנמצא באמסטרדם.

ביום 14.11.17, בשעה 02:30 לערך, נסעה נאשמת 3 לשדה התעופה באמצעות מונית, כשהיא מצוידת בתיק גב בלבד. בשעה 05:30 טסה מישראל לאיסטנבול, ומשם לאמסטרדם. כשהגיעה, שהתה בחדר אותו שכרה למשך שהותה. באותו היום, בשעה 20:00 לערך, נפגשה נאשמת 3 עם נאשם 2 באמסטרדם, במקום שאינו ידוע, והעבירה לו על פי הוראת נאשם 1 את הארנק עם הכסף.

ביום 18.11.17, בשעה שאינה ידועה במדויק, קיבלה נאשמת 3 מאדם שנשלח על ידי נאשם 1 וזהותו אינה ידועה, מזוודה בעלת דופן כפולה, בה הוסלקו 6 חבילות ובהן 4932.99 גרם סמים מסוכנים מסוג MDMA. כמו כן, במזוודה היו מספר חולצות שמטרתן הסוואת הפעילות הפלילית של נאשמים 1 ו-3, והכל בעוד נאשמת 3 עצמה את עיניה באשר לתכולת המזוודה.

ביום 18.11.17 בשעה 01:00 לערך, הגיעה נאשמת 3 לארץ כשהיא מצוידת במזוודה שהכילה סמים, ומשדה התעופה נסעה לביתה.

בהמשך, הגיע נאשם 1 לביתה, אסף ממנה את המזוודה ונסע לדירתו. בדירה, פתח את המזוודה, הוציא את 6 חבילות הסמים מדופן המזוודה והניחן בתוך המזוודה באופן גלוי, כשהמזוודה ריקה מחפצים אחרים.

ביום 19.11.17 נעצר נאשם 1 בעקבות האירוע המפורט באישום השני.

מהאישום השני עולה, כי עובר ליום 14.11.17, במועד שאינו ידוע במדויק, פנה נאשם 1 לאחיו, נאשם 2, תוך ניצול הקשר המשפחתי ביניהם, והציע לו כי נאשם 2 יסייע לו להביא לישראל מאמסטרדם מזוודה בעלת דופן כפולה, המכילה סמים מסוכנים מסוג MDMA, כשמצוין שנאשם 2 עצם את עיניו באשר לתכולת המזוודה נוכח הקשר המשפחתי. נאשם 1 סיכם עם נאשם 2 כי יעביר לו באמצעות נאשמת 3 את הארנק עם הכסף, וכי עם הגעתו של נאשם 2 ארצה, ימתין לו נאשם 1 עם רכבו מחוץ לשדה התעופה.

ביום 14.11.17 בשעה 20:00 לערך, במקום שאינו ידוע במדויק באמסטרדם, נפגש נאשם 2 עם נאשמת 3 שהעבירה לו, על פי הוראת נאשם 1, את הארנק עם הכסף, כפי שפורט באישום הראשון (סעיף 4 לכתב האישום).

עובר ליום 19.11.17, במועד שאינו ידוע במדויק, קיבל נאשם 2 מאדם שנשלח על ידי נאשם 1 וזהותו אינה ידועה, מזוודה בעלת דופן כפולה, בה הוסלקו 7 חבילות ובהן 5565.60 גרם סמים מסוכנים מסוג MDMA, כשנאשם 2 עצם את עיניו באשר לתכולת המזוודה.

ביום 19.11.17 בשעה 09:35, נאשם 2 טס מאמסטרדם לבריטלי, ומשם לארץ, כשהוא מצויד במזוודה השנייה המכילה סמים. מיד עם הגעתו ארצה, שלח נאשם 2 הודעה לנאשם 1, המבשרת על הגעתו. בשדה התעופה, נלקח נאשם 2 לבדיקה ביטחונית, במהלכה נבדקה המזוודה ונמצאו 7 חבילות הסמים, והנאשם 2 נעצר על ידי המשטרה.

3. יאמר כבר, כי בעניינה של נאשמת 3 עתרו ב"כ הצדדים במשותף להשית עליה עונש של 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, נוכח נימוקים שיפורטו להלן, כשבכוונתי לכבד את הסדר הטיעון בעניינה.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שהוגש בחודש פברואר 2019 בעניינו של **נאשם 1** למדתי, כי מדובר ברוק בן 36, אשר טרם מעצרו התגורר בהוד השרון בדירה שכורה עם בת זוגו. הנאשם נולד וגדל בקריית מלאכי, הבכור למשפחתו המונה שני אחים ושני הורים עובדים ומתפקדים. התחנך במסגרות דתיות וחרדיות, בהתאם לאופי משפחתו, סיים לימודים בפנימיית "אור עציון" והשלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. תיאר עצמו כתלמיד טוב, בעל הישגים לימודיים גבוהים אך שיתף, כי מילדותו חווה תחושות בדידות, חוסר ביטחון ודימוי עצמי נמוך, בין היתר בשל העובדה כי סבל מעודף משקל. השתלב במכינה קדם צבאית ושירת שלוש שנים כלוחם בשריון.

במהלך שירותו הצבאי חווה אירועים קשים ותיאר תסמיני פוסט-טראומה תוך שימוש אינטנסיבי בסם מסוג קנאביס, כדרך להתמודדות עם התחושות שחוה. לאחר שחרורו מצה"ל פנה למשרד הביטחון במטרה לקבל טיפול בקנאביס רפואי, על רקע סיכונים בלילות, קשיי שינה ונטייה לשימוש יומי בסמים, נתקל בבירוקרטיה מתמשכת ופיתח חוסר אמון בגורמי הממסד, צרך סמים באופן לא חוקי ואף גידל סמים לצריכתו האישית. באשר לתפקודו התעסוקתי, עם שחרורו מהצבא עבד בעבודות מזדמנות בחו"ל, ובגיל 28 שב לארץ והחל בלימודי חקלאות, מהם נשר לאחר כשנה וחצי עקב קשיים רגשיים לאחר פרידה מבת זוג וחובות שצבר. באותה התקופה עבד בבנייה לצורך החזר חובותיו, כשהוא אפיין תקופה זו בחוסר יציבות והזנחה עצמית, תוך שימוש רציף ומתמשך בסמים.

שיתף, כי לאורך השנים ניהל מערכת יחסים מורכבת עם הוריו, בעיקר על רקע פער באורח החיים הדתי, שכן בחר לנהל אורח חיים חילוני. מסר כי כיום לאחר ההליך הטיפולי, הוא מנהל קשר טוב עם הוריו, ומביע הערכה כלפיהם על התמיכה בו בתקופת מעצרו ועל שעודדו אותו בהמשך הטיפול במסגרת הקהילה. תיאר קשר קרוב עם אחיו (הנאשם 2), אך מוסר כי לאחר שאחיו עבר להתגורר בחו"ל, התרופף הקשר בשל המרחק.

הנאשם נעדר עבר פלילי. כפי שעלה מהתיאור שמסר, מגיל 18 נטה לשימוש אינטנסיבי בסם מסוג קנאביס, מגיל 19 ניהל אורח חיים של התמכרות, התנסה בסוגי סמים שונים, בין היתר סמי הזיה, LSD ו"ניס גאי", והיו תקופות בהן התקשה לתפקד בשל השפעת הסמים. החל לפתח תלות בסמים ולא ראה בכך פסול, שכן השימוש בהם היה מקובל בקרב חבריו לצבא, והם סייעו לו בהגברת הביטחון העצמי.

הנאשם 1 הודה בעבירות המיוחסות לו ומסר, כי בתקופה זו גידל סמים בדירתו לצריכתו העצמית כדי לחסוך בעלויות הרכישה. בהיותו מעורה בסביבה העוסקת בתחום, מספר שבועות לפני ביצוע העבירות, נענה להצעה שקיבל ממכר וטס לאמסטרדם להביא מזוודה לארץ, כאשר לדבריו לא ידע שבתוכה יש סמים, שכן ראה בכך דרך לרווח כלכלי מהיר, ולכן לא טרח לברר אודות תכולת המזוודה. בידעו כי אחיו

וידידתו שריונים בחובות, רצה לעזור להם, והציע להם בזמנים שונים להעביר מזוודות לישראל, כאשר לדבריו לא ידע שהן מכילות סמים, אלא נאמר לו כי הן מכילות כדורי ויאגרה. מבין כי נהג בחוסר אחריות ומתוך שעמום ולא מתוך תחכום ותכנון, ולא הבין את השלכות מעשיו אלא פעל מתוך רצון לסייע לאחיו וחברתו. כמו כן, מסר כי על רקע השימוש האינטנסיבי בסמים באותה תקופה, שיקול דעתו היה שגוי.

החל מתאריך 25.2.18 שהה במסגרת קהילה טיפולית לגמילה - "רוח מדבר" כחלופת מעצר. לדבריו, נתרם מהטיפול ותיאר הליך חיובי שעובר במסגרתו, כדרך להתמודדות עם קשייו, שיפור יחסיו עם הקרובים לו, ולראשונה הצליח לשמור על נקיון מסמים לתקופה ממושכת. מהקהילה נמסר כי ההתרשמות היא שמדובר בבחור בעל אינטליגנציה רגשית גבוהה ובעל מוטיבציה לשיקום חייו, אשר עובר תהליך טיפולי חיובי.

מהתסקיר המשלים שהוגש בחודש יולי 2019 עולה, כי לאחר השלמת הטיפול בקהילה, הנאשם 1 הופנה לטיפול המשך במסגרת הוסטל הקהילה בבאר שבע, לצורך רכישת כלים להשתלבות תקינה בשגרת החיים, הכוללת השתלבות בתעסוקה וניהול אורח חיים נורמטיבי. ממידע מטעם גורמי הטיפול בהוסטל עולה, כי הנאשם השתלב במסגרת תעסוקתית החל מהשבוע הראשון שלו בהוסטל, ועובד במפעל בנאות חובב בתפקיד מלקט סחורה, תוך השקעה ושמירה על יציבות בעבודה ויציאה אחת לשבועיים לחופשה בביתו. הנאשם שולב בטיפול פרטני עם עובד סוציאלי ומדי שבוע מגיע למפגשים קבוצתיים ב-N.A. בתחילה חווה קושי מסוים להתחבר לדרך הטיפול הקבוצתי הנהוגה, בין היתר בשל מופנמותו, אך התמיד בהגעתו לטיפול וכן חלה התקדמות בהשתלבותו במרחב זה. בטיפול הפרטני, הנאשם משתף בפתיחות אודות עצמו וקשייו ותוארה התקדמות טובה ושיתוף פעולה מלא מצדו. כמו כן, מוסר באופן רציף בדיקות שתן נקיות מסם.

הנאשם 1 הביע שביעות רצון מהטיפול ומסר כי הוא אסיר תודה על ההזדמנות שניתנה לו לתקן דרכיו, ובתום ההליך בהוסטל מתכוון להשתלב בטיפול אחזקתי פרטני ביחידה לטיפול בהתמכרויות במקום מגוריו, כשהוא מביע חשש מהדיון בעניינו ומהענישה הצפויה לו.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מביע רצון ומחויבות לטיפול, מגלה הבנה ורצינות באשר לצורך שלו בו, עושה מאמצים להתמודד עם קשיים שחווה וניכרת שאיפתו להמשך תפקוד נורמטיבי בתחומי החיים השונים. לאור האמור לעיל, על רקע מאפייניו החיוביים והמתפקדים, גורמי הסיכוי לשיקום, ההליך הטיפולי המשמעותי, האחריות שמקבל על מעשיו וביטויי החרטה, סבר שירות המבחן כי יש ליתן את מלוא המשקל לשיקולי השיקום במקרה זה, והמליץ על עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן, במהלכו יוכל להשלים את הטיפול בהוסטל. צוין, כי הטלת עונש מאסר בפועל עלולה לגרום לנסיגה משמעותית בתפקודו ובהישגיו הטיפוליים.

5. מתסקיר שהוגש בחודש פברואר 2019 בעניינו של **נאשם 2** למדתי, כי הוא בן 32, סיים 12 שנות לימוד, נשוי לאישה אזרחית הולנד, ואב לשני ילדים בגילאי 5 חודשים ו-4 שנים. טרם מעצרו עבד כטכנאי בהתקנת מערכות אוורור במקום מגוריו ב-7 השנים האחרונות בהולנד. מתגורר כיום בתנאים מגבילים עם אשתו וילדיו בבית הוריו בקריית מלאכי, כשבהדרגה תנאיו המגבילים הופחתו ל"מעצר בית" לילי. גם הוא מסר כי במהלך שנות התבגרותו התמודד עם דימוי עצמי נמוך על רקע בעיות עודף משקל.

סיים שירות צבאי מלא כלוחם ותיאר תחושת התרחקות מהדת בתקופה זו. לאחר סיום שירותו הצבאי טייל בהולנד, שם קיבל הצעת עבודה כמוכר בגלריות אמנות רחוב, הכיר את אשתו והחליט להתגורר עמה שם.

בתחילה התקשו הוריו לקבל זוגיות זו שכן אשתו נוצרייה, אך בהמשך גילו הבנה לכך. לנאשם ובת זוגו שני ילדים משותפים, ולבת זוגו ילדה נוספת בת 11 מנישואיה הקודמים המתגוררת בהולנד. הנאשם שיתף במחירים הקשים שמשלמת משפחתו בגין ביצוע העבירה, כשהוא עסוק בהליכים ביורוקרטיים להסדרת אשרות שהייה לבני משפחתו בעוד ילדיו מצויים ללא מסגרות. המגורים בבית הוריו מהווים גורם לחץ נוסף עבור משפחתו עקב פערי אורח חיים, ולדבריו, מתמודד עם משבר בזוגיות בעקבות מעורבותו באירוע והשינויים הבלתי צפויים שמשפחתם עוברת.

תיאר קשר תקין עם אחיו, כשהשניים עברו יחד את ההתרחקות מהדת. אחיו שימש עבורו בעבר כמקור לתמיכה בעת קושי, ונוכח העבירות, מתאר כעס כלפי אחיו בגין תפיסתו כי הערים עליו. תיאר, כי בני המשפחה מגוננים על אחיו לאור ההליך הטיפולי האינטנסיבי אותו עובר ומבקשים לנהוג בו ברגישות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, מודה בביצוע העבירה ולוקח אחריות על מעשיו. תולה את המניע העיקרי במצב כלכלי קשה, בגין חוב לרשויות המס בהולנד. אחיו סייע במתן סכום כסף אשר לא הספיק ועל רקע האמור ביקש הנאשם 1 את עזרתו בעניין העברת המזוודה, אשר לדבריו הכילה חומר הרדמה לכלבים או כדורי ויאגרה, עבור סכום כסף. לדבריו, בשל חששו כי מדובר במעשה לא חוקי, בדק ומצא כי אפשרי להעביר כמות מסוימת מחומרים אלו, וכן חזר ושאל את אחיו האם מדובר במעשה חוקי והביע חשש מהסתבכות בפלילים. לדבריו, אחיו הרגיעו ומסר לו כי אין כל סיכון בכך. נאשם 2 הביע חרטה עמוקה ומסר כי פעל ללא שיקול דעת, מצטער שלא בדק באופן מעמיק את תכולת המזוודה, וביצע את בקשת אחיו מתוך תחושת מחויבות אליו ולאחר שנתן בו אמון מלא. שירות המבחן התרשם כי למרות הבעת הצער, נאשם 2 נוטה עדיין להשליך את האשמה על אחיו ומתקשה לקבל אחריות מלאה על בחירתו לביצוע העבירה.

באשר לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, תיאר שימוש מזדמן בקנאביס לאחר השירות הצבאי ושימוש בתדירות של פעם בשבוע בהולנד, שם הקנאביס חוקי, על רקע תחושת בדידות. בדיקות שתן שמסר היו נקיות משרידי סם.

במהלך התקופה בה שהה בתנאים מגבילים, השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. לאחר סיום הקבוצה, הביע רצונו להשתלב בהליך טיפולי המשכי על מנת לקבל כלים להתמודדות טובה יותר עם לחצים בחייו.

ואכן, מהתסקיר המשלים (העדכני לחודש יוני 2019) עלה, כי במהלך חודש מאי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בתדירות של פעם בשבוע, העוסקת בין היתר בדפוסי ההתנהגות שהובילו לביצוע עבירות, אופן קבלת החלטות והפעלת שיקול דעת אדפטיביים במצבי דחק. הנאשם מתמיד בהגעה לכלל המפגשים, פעיל בשיח, פתוח לזוויות ראייה שונות ומשתף את הקבוצה בקשייו האישיים והמשפחתיים, לרבות רגשותיו המעורבים כלפי אחיו. ההתרשמות היא, כי הוא מביע מחויבות גבוהה להליך הטיפולי ומביע רצון לשינוי דפוסי ההתנהגות שהובילו אותו לביצוע העבירה.

הנאשם עדכן, כי בינתיים ילדיו קיבלו מעמד כאזרחי המדינה, אשתו קיבלה אשרה למשך חצי שנה ועובדת כמטפלת במעון לילדים והוא עצמו עובד במסגרות. לדבריו חש פנוי יותר לעבור תהליך רגשי מעמיק, והקבוצה מהווה עבורו מקור לתמיכה.

שירות המבחן לקח בחשבון את שיתוף הפעולה המלא של נאשם 2, את החרטה העמוקה שהביע ואת לקיחת האחריות, את רצונו לבצע שינוי בהתנהלותו, ואת העובדה שהוא נעדר עבר פלילי. ניכר כי נאשם 2 הפיק לקחים מההליך הפלילי, שילם מחירים כבדים, וההערכה היא כי הסיכון לביצוע עבירות הצטמצם, וכל עוד ימשיך בטיפול, יצטמצם עוד יותר. לאור מכלול נתונים אלו, הערכת הסיכון הנמוכה בעניינו, ההליך המשמעותי שעבר, ולמרות חומרת העבירה, המליץ שירות המבחן על עונש שיקומי בדמות צו מבחן לשנה, במהלכו ימשיך הנאשם את ההליך הטיפולי אותו החל בקבוצה, לצד עונש מאסר בעבודות שירות.

6. באשר ל**נאשמת 3**, לא ארחיב בדברים על רקע הסדר הטיעון. אומר רק, כי המדובר ברווקה בת 31, אשר בילדותה חלתה במחלה קשה ועברה אשפוזים וטיפולים רבים, תפקדה באופן נורמטיבי במסגרות לימודיות ובצבא, אך היא בעלת צרכים מיוחדים בתחום התקשורתי והחברתי ומצויה בסיכון לניצול על-ידי אחרים. בתקופה בה שהתה בתנאים מגבילים, הצליחה לסיים תואר ראשון וסגרה חובות כספיים. הנאשמת משולבת בטיפול פרטי ממנו נתרמת, והיא שיתפה פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. השירות התרשם כי הסתבכותה בעבירה נעוצה בכך שנוצלה על-ידי אחר בתקופה משברית בחייה, והמליץ לסיים את עניינה במבחן ובצו של"צ.

ראיות לעונש

ראיות מטעם ההגנה

7. מר ראובן אורן, אבי הנאשמים 1 ו-2 העיד לזכותם, וסיפר כי האירוע נחת על משפחתו "כרעם ביום בהיר", והסב להם בושה, שכן המדובר במשפחה נורמטיבית ומתפקדת. כלל המשפחה נרתמה לעזור לשני בניו להשתקם, כשהוא רואה מעשים אלו בחומרה רבה ומרגיש כי הוא ומשפחתו נכשלו. עוד הוסיף כי מטרתו היא לעזור לילדיו, והביע שביעות רצון מתקופת השיקום המוצלחת.

8. מר יוסי לרר, מעסיקו של נאשם 2, מסר כי בבעלותו עסק של עבודות מתכת. מאז שנאשם 2 נקלט לעבודה באישור בית המשפט, התקדם מאוד ולא החסיר אף יום עבודה. מסר כי הוא נהנה מאוד מעבודתו של הנאשם 2 שמנהל חמישה אנשים על מכוניות ממוחשבות, וכי הוא צופה לו קידום בעבודתו.

טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בכתב אישום מתוקן, וכי הוסכם כי יתקבל תסקיר בעניינם מבלי שהוצגו הסכמות לעניין העונש.

ביחס לנאשם 1, לו מיוחסות שתי עבירות של ייבוא סם של 35,000 כדורים במשקל של 10.5 ק"ג, עתרה המאשימה למתחם שנע בין 4.5 ל-7 שנות מאסר, ולהעמיד את העונש ברף הנמוך לאור התסקיר שהתקבל והיעדר עבר פלילי.

ביחס לנאשם 2, לו מיוחסת עבירה של סיוע לייבוא, עתרה המאשימה למתחם שנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר, ולמקם את העונש ברף הנמוך לאור התסקיר והיעדר העבר הפלילי.

אשר לנאשמת 3 - על רקע נסיבותיה המיוחדות, כפי אלו שפורטו בתסקיר, ולאחר שנמצאה כשירה לביצוע עבודות שירות, הוצג הסדר טיעון בעניינה לפיו עתרו ב"כ הצדדים במשות, להשית עליה עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב"כ המאשימה טענה לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו והנזקים הנלווים לשימוש בסמים, כשהדגישה את החומרה שבעבירות הסמים, להן השפעה הרסנית לא על הצורך אותם בלבד, כי אם על החברה כולה.

לגבי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה כי נאשם 1, המחולל של כל המיוחס לנאשמים בכתב האישום, תכנן ויזם את ביצוע העבירות, פעל באופן שקול לשם הוצאת המעשים לפועל, בחר את שותפיו לעבירה ויזם את הפניה אליהם, העביר את הכסף ורכש כרטיסי טיסה. נאשם 1 פעל לייבא את הסמים ממניע של בצע כסף, תוך סיכון כלל הציבור בייבוא סם מסוכן בכמות מסחרית.

ביחס לנאשמים 2 ו-3 נטען, כי היו פעילים ונחשפו לכל העובדות, העבירו כספים ומזוודות עם סמים ועצמו עיניהם באשר לכך.

ב"כ המאשימה טענה כי בכמות הסם שנתפסה, יש כדי לגרום נזק רב מאוד, לצד רווח גדול שעתידיים היו הנאשמים להפיק, ומניעת הנזק היא תוצאה של פעילות גורמי האכיפה ולא של חרטה של מי מהנאשמים.

בעניינו של נאשם 1 התקבלו תסקירים אשר מעלים, כי יש לו רקע של שימוש אינטנסיבי בקנאביס וסמים אחרים, ואף הודה כי גידל סמים בביתו. נאשם 1 ביצע את העבירות על רקע רצונו בהשגת רווח כלכלי מהיר ועירב את אחיו ומכרתו כדי לסייע להם בחובות כלכליים בהם היו שרויים.

ב"כ המאשימה התייחסה להמלצות שירות המבחן בעניינם של נאשמים 1 ו-2 וטענה, כי אינן הולמות את חומרת העבירות ונסיבותיהן. האינטרס הציבורי של גמול והרתעה גובר על אינטרס השיקום, ועל אף כי הנאשמים ראויים להערכה לאור מאמציהם השיקומיים, אין להתעלם מחומרת העבירות ומהפגיעה שנגרמה לציבור ממעשיהם. הזכירה, כי לתפקיד הבלדרים נבחרים "אנשים טובים" ורק ענישה משמעותית תאפשר לגדוע את שרשרת הפצת הסם.

בשל המלצות שירות המבחן, הסכימה המאשימה לכך שהעונש על נאשמים 1 ו-2 יועמד ברף הנמוך של המתחמים להם עתרה.

10. ב"כ נאשם 1 טען למתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-60 חודשים, ועתר להשית על הנאשם 1 עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לצד הטלת צו מבחן, כאשר במקרה זה קיימת הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

ב"כ נאשם 1 טען, כי על אף שמדובר בשני אישומים, מדובר באירוע אחד - כפי שאף הסכימה ב"כ המאשימה. בנוסף, ציין כי יש לתת משקל לכך שהסמים נתפסו, נאשם 1 לא קיבל כסף, והסם לא הופץ.

ב"כ נאשם 1 התייחס לתסקיר שהוגש בעניינו, ובעיקר לתהליך השיקום המוצלח במהלכו סיים שנה בקהילה סגורה, כשבחודש מרץ האחרון שולב בטיפול המשך בהוסטל. הדגיש, כי המדובר באדם נעדר עבר פלילי, אשר נחשף למות חברו בצבא, דבר שהיווה טריגר לשימוש אינטנסיבי בסמים, ולהיותו פוסט טראומתי. ציין כי לראשונה בחייו, מצליח נאשם 1 לשמור על תקופה ממושכת בה הוא נקי מסמים. בנסיבות אלו ניכר, כי הנאשם עבר הליך שיקום אמיתי ומשמעותי, וראוי לסטייה ממתחם העונש ההולם, סטייה שאינה מינורית. על כן, גם האינטרס הציבורי מחייב לתת יד לשיקומו של הנאשם ולהשית עליו עונש של מאסר בעבודות שירות וצו מבחן.

11. ב"כ נאשם 2 טען כי על הענישה בעניינו של נאשם 2 להיות זהה לענישה של נאשמת 3 מכוח עקרון אחידות הענישה. לדבריו, נאשם 1 ניצל את המנטליות המשפחתית והיתל באחיו הקטן.

מדובר באירוע חריג בחייו של הנאשם, אשר עובר לביצוע העבירה התגורר בהולנד כאזרח, ובמהלך ההליך המשפטי התמסר להליך השיקום, בתמיכת משפחתו אשר עברה להתגורר בארץ. לטענתו, המדינה הכירה בכך עת הסכימה לשחרורו, ובחלוף זמן אף הסכימה לביטול התנאים כנגדו וליציאתו לעבודה.

נאשם 2 הוא אדם אשר ניתן לתת בו אמון. לדבריו, תיקון כתב האישום בצורה משמעותית ללא ניהול הוכחות, בנוסף להבעת החרטה וללקיחת האחריות, מטים את הכף לטובת שיקום הנאשם. הזכיר, כי עבירת הסיוע לייבוא סם אינה מלווה בקשירת קשר, ויש בכך כדי להשליך על מידת הענישה שכן מדובר בסיוע ספציפי.

ב"כ נאשם 2 התייחס לתסקיר והדגיש, כי רמת המסוכנות של הנאשם נמוכה, אין לו עבר פלילי, הוא שיתף פעולה באופן מלא עם כל הגורמים והפיק לקחים מההליך הפלילי, כך ששליחתו למאסר בפועל תחטא לאינטרס הציבורי ותביא לנזק בלתי הפיך לנאשם ולמשפחתו, בהתייחס לאשתו שאינה דוברת עברית ולילדיו התלויים בו.

לאור המלצות התסקיר והסדר הטיעון בעניינה של נאשמת 3, סבור ב"כ נאשם 2 כי ענישה שיקומית מחויבת בנסיבות המקרה, ועל כן עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן והשתת עונש של מאסר לנשיאה בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה מחמירים נוספים.

12. כאמור, באשר לנאשמת 3, לאחר קבלת התסקיר וחוות דעת ממונה, הגיעו הצדדים להסכמה

בדבר השתת עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ב"כ המאשימה עתרה בנוסף לרכיב של קנס בעניינה. ב"כ הנאשמת עתר להשתת קנס נמוך ככל הניתן, לאור מצבם הכלכלי הקשה של הוריה.

13. נאשמים 1 ו- 2 ניצלו את זכותם למסור את דבריהם לבית-המשפט בהרחבה.

נאשם 1 מסר כי: "לפני הכול אני רוצה להגיד תודה רבה לבית המשפט ששלח אותי לטיפול משקם. בשבילי זה טיפול ששינה לי את החיים וכל זה היה שווה לצאת מחיים ארוכים של שימוש בסמים, מאוד תלתי ומאוד קשה ולא ידעתי איך לצאת ממנו אז באמת יש לי אסירות תודה גדולה לבית המשפט. מאז שהשתחררתי מהצבא, היה לי שירות צבאי מאוד קשה בעזה, ראיתי חברים נהרגים והיה מאוד קשה והייתי חי עם הרבה כאב וגם ככה החיים לא היו כל כך קלים לפני אז מצאתי איזה נחמה מעוותת בסמים ואיכשהו התרגלתי לחיות ככה את החיים שלי, שימוש יום יומי והמוח שלי צועק מיליון תירוצים ומיליון נימוקים ומיליון דברים, אבל אני לא רואה מה זה משנה לי. שורה תחתונה אני מאוד מצטער ומאוד מתבייש על הדברים שעשיתי. אני רוצה לומר שהתקרית הזאת אני מקווה שבית המשפט מבין שאני לא עברתי ועשיתי טעות והשיקום הזה שהציל לי את החיים ושינה לי את החיים כל כך טוב בשבילי ושינה את איך שאני חי ומרגיש. אני כבר שנה ושמונה חודשים נקי וזה פעם ראשונה מהצבא שיש לי תקופה כזאת. אני לוקח אחריות על החיים שלי ומדבר על איך שאני מרגיש במקום לברוח לסמים. מאוד קשה לי לשמוע פה הרבה דברים שנאמרו ואני פשוט מתבייש ומצטער על איך שכל הדברים התגלגלו. מאז שעצרו אותי, הייתי 4 חודשים במעצר, פשוט נשברתי ותחושת אשמה והסבל שגרמתי לסביבה שלי, כל המקרה הזה פשוט שברו אותי והחלטתי לקחת בשתי ידיים את האמון של בית המשפט והשקעתי בטיפול את כל הנשמה שלי, את כל הפצעים שלי פתחתי שם. אני רוצה לבקש מבית המשפט שיראה אותי כמו שאני באמת, שיבין אותי, שידע שאני לעולם לא יעשה דברים כאלה יותר ואני מסתכל קדימה. אני עכשיו משקם את היחסים שלי עם בת הזוג שלי, משקם את המשפחה שלי, משקם חיים שלמים של שימוש בסמים שפגעו בי בכל צורה אפשרית. אני מתבייש ומצטער על מה שעשיתי." (עמ' 31 לפרוטוקול).

כך מסר נאשם 2: "אני מאוד מתרגש. אני רוצה להגיד שאני לוקח אחריות על כל המעשים שלי ומבין כמה זה חמור, אני לא מאשים אף אחד חוץ מעצמי. אני רוצה להצטער על הכול לא רק בפני המשפחה היקרה שלי, גם הנזק שעשיתי למדינה, הנזק שיכולתי לגרום אם הסמים לא היו נתפסים. השנה וחצי האחרונות היו סיוט, אני מתחרט על הכול. אני לעולם לא אחזור לא לכלא ולא לכאן. תמיד אזכור את העיניים של הילד שלי כמה הייתי חסר לו. אני מתחרט על כל מה שעשיתי, על הנזק העצום שעשיתי לכולם ולעצמי. אני מאוד בעיסוק בטיפול ולהבין כמה שיותר על עצמי וללמוד מהמקרה שלי ומהסביבה של הטיפול ומקווה שתינתן לי ההזדמנות להמשיך." (עמ' 32 לפרוטוקול).

ב"כ נאשמת 3 מסר, כי הנאשמת מתקשה לדבר במעמד בית-המשפט והיפנה לאמור בתסקיר.

דין והכרעה

14. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. ב"כ הצדדים הסכימו, כי על אף שמדובר בשני אישומים, כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד עבור כל אחד מן הנאשמים.

16. הנאשמים במעשיהם פגעו בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים. הדברים נכונים ביתר שאת לגבי סם ה-MDMA (אקסטזי). על ההשפעות הקשות של סם ה-MDMA, ראו באתר הרשות למאבק בסמים, אלכוהול ואלימות (<http://www.antidrug.org.il>):

"נחשב לסם המסיבות, ונצרך בעיקר על ידי מתבגרים וצעירים, שרבים מהם לא מודעים לסיכונים שבו. החומר שפותח כתרופה פסיכיאטרית נמצא כבר שנים רבות ברשימת החומרים האסורים וממשיך לגבות קורבנות מדי שנה..."

אקסטזי, ששמו המדעי הוא MDMA, מורכב מחומר כימי שהוא נגזרת של אמפטמין - חומר מעורר, ומשלב תכונות פרמקולוגיות של החומר מסקאלין, הידוע כמעורר הזיות...

ניתן לחלק את סכנות השימוש באקסטזי לשני סוגים עיקריים:

א. סכנות הנובעות מסוג החומר: אקסטזי הוא תרכובת של חומר מעורר וחומר מעורר הזיות המזיק למערכת העצבים המרכזית ולמערכות הלב והדם, השרירים, הכליות והכבד.

ב. סכנות הנובעות מאופן ייצור החומר: אקסטזי מיוצר במעבדות פיראטיות בתנאים לא-היגייניים ועם שאריות כימיות של חומרי זיקוק, ותוספות ותרכובות בלתי ידועות שעלולות להיות מסוכנות מאוד...

שחרור מוגבר של נוראדרנלין לסינפסה גורם לעלייה בקצב הדופק, להפרעות בקצב הלב ולעלייה בלחץ הדם, שעשויה לגרום לקרע בכלי דם, לדימום פנימי ולטכיקרדיה (מעל 100 פעימות לב בדקה)...

הפעילות המוגברת של השרירים (עוררות) יחד עם פעילות ישירה של החומר על מערכת ויסות החום במוח מובילה לעלייה מוגזמת בחום הגוף (היפרתרמיה), תופעה מסוכנת שמוגברת על ידי הריקוד וההשתוללות במסיבות. במשתמשים שהגיעו לחדרי מיון נמדדו מידות חום של 43 מעלות צלסיוס. עקב החום הגבוה נגרמים התכווצויות ועוויתות שרירים, איבוד נשימה, ומוות במקרים של התמוטטות

עמוד 10

מערכות הגוף. ההזעה המרובה מסלקת כמויות גדולות של מלחים חיוניים, וביחד עם שתייה מוגברת של מים, גורמת לדילול מסוכן של הדם ולהצטברות מים בגוף...

עוררות היתר יכולה לגרום להיפראקטיביות, "התעופפות" של מחשבות וחוסר יכולת להתרכז באופן מועיל, וכן לחוסר שינה. בקרב משתמשים הופיעו תלונות גם על הזיות, דה-פרסונליזציה (הרגשה של הפרדות האני מהגוף), חרדה, תסיסת יתר, והתנהגויות מוזרות או בלתי אחראיות. תחושות וסימנים אלה גורמים לעתים להתקפי פאניקה, לטירוף ואפילו לאירועים פסיכויטיים..."

17. במקרה דנן, לגבי הנאשם 1 - הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית על רקע מעורבותו הדומיננטית, גיוס אחרים קרובים אליו תוך ניצול האמון ביניהם, והכמות הגדולה של הסם המסוכן אותה ייבא לישראל. לאור חלקם של הנאשמים 2 ו- 3 באירועים, הפגיעה היא בעוצמה פחותה.

18. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, יאמר כי בבסיס העבירות מצוי מימד התכנון, כאשר עבירת היבוא באמצעות מזוודות דרך נתב"ג כורכת בחובה תיאום בין מספר גורמים לצורך מימון, הסלקת הסמים במזוודות המיועדות לכך וטיסות בין ארצות - גם על-מנת לוודא טשטוש מהלכי הפעילות הפלילית.

19. עובדות כתב האישום מעלות הבחנה ברורה בין חלקו של הנאשם 1 לבין חלקם של אחיו - הנאשם 2, וידידתו - הנאשמת 3. נאשם 1 הוא המחולל של כל האירועים, והוא שגרר שני אנשים המקורבים אליו בכדי לסייע לו ביבוא הסמים.

נאשם 1 יזם את ייבוא הסמים לישראל, הוא זה שפנה לנאשמת 3, תוך ניצול הידידות ביניהם, והציע לה לטוס לאמסטרדם ולהביא את המזוודה בתמורה לכסף, סייע לה לרכוש כרטיס טיסה ולהמיר מטבע זר, וכן העביר באמצעותה כספים לאחיו - כאשר הנאשמת 3 קיבלה מזוודת סמים מאחר בעודה בהולנד.

הנאשם 1 ניצל את הקשר המשפחתי עם אחיו, הנאשם 2, אשר קיבל מזוודת סמים מאחר באמסטרדם, מקום מגוריו דאז, אותה הביא לישראל, כשהסמים נתפסו לאחר שהנאשם 2 נלקח לבדיקה ביטחונית.

סך הכל ייבא הנאשם 1 בדרך זו כדורי MDMA במשקל של כ- 10.5 ק"ג. בסופו של יום, הסמים נתפסו ולא הופצו, כך שלא נגרם נזק לציבור, אם כי פוטנציאל הנזק היה גבוה מאוד נוכח אופי הסם, כמותו ושווי.

20. הנאשמת 3 קיבלה תמורה של 15000 ₪ עבור סיוע ליבוא 6 חבילות MDMA במשקל הקרוב ל- 5 ק"ג, כאשר עצמה עיניה לתכולת המזוודה; הנאשם 2 סייע בייבוא עבור אחיו של 7 חבילות MDMA במשקל של כ- 5.5 ק"ג, כשגם לו מיוחסת עצימת עיניים באשר לתכולת המזוודה.

21. באשר למדיניות בענישה באופן כללי - ראו, למשל, קביעותיו של בית-המשפט העליון בעניינם של מערערים אשר ביצעו, בין השאר, עבירת יבוא של סם מסוג MDMA:

"בנגע הסמים יש להילחם מלחמה חסרת פשרות בשל נזקיו המידיים, כמו גם ארוכי הטווח לחברה בישראל, לחוסנה ולאופיה, שלה ושל יחידה. בהתמודדות עם הפועלים בתחום זה יש להביא להרחקתם של המעורבים מן הציבור בשל פגיעתם הרעה וכן להעברת מסר מרתיע שיעמוד כתמרור אזהרה אל מול הפיתוי שבעשיית רווח קל בתחום הסמים" (ע"פ 5104/06, 5106/06 אנזור בניירישלול ושלולוה שימשילשולי נגד מדינת ישראל [21.5.07], פסקה 14; להלן: "ע"פ 5104/06").

22. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות הענישה שפורטה לעיל, בנסיבות ביצוע העבירות, ובהתייחס לחלק השונה של כל אחד מהנאשמים.

עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם בענייני של **נאשם 1** אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 5104/06 - שני המערערים [להלן: אנזור ושלולוה] הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשר לפשע, יבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי. המערערים קשרו יחד עם אדם נוסף - בן שטרית - קשר לייבא לישראל סמים תמורת 14,000 אירו. לצורך כך, הזמינו השניים כרטיסי טיסה מבליגיה לישראל לאותו היום, מערער 2 שילם עבור הכרטיסים, ובהמשך אותו היום הגיעו המערערים אל שדה התעופה בבליגיה כשבדים מזוודה ובה 48,098 כדורי סם מסוג MDMA [כמות גדולה יותר מבענייננו], אותה קיבלו מבן-שטרית. השניים עלו על טיסה לישראל, ואמורים היו למסור את המזוודה בנתב"ג לאדם שלישי שזהותו אינה ידועה, אולם נעצרו קודם לכן. על שני המערערים, אנשים מבוגרים בעלי משפחות, אשר סבלו מבעיות רפואיות וניהלו אורח חיים נורמטיבי, הושת עונש של 7 שנות מאסר בפועל וקנס בסך 20,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ב"כ המאשימה הגישה את ע"פ 2119/07 **בן שטרית נגד מדינת ישראל** [29.4.08], בעניינו של מי שקשר עם אנזור ושלולוה לייבא את הסמים, כאשר המערער בן-שטרית הוא שמסר להם את מזוודת הסמים ואמור היה לשלם להם את התמורה. בן-שטרית הורשע, בנוסף, בשימוש בדרכון מזויף, ניהל הוכחות, ובית-המשפט המחוזי השית עליו עונש של 10 שנות מאסר בפועל. בערעור נקבע כי המערער היה הרוח החיה בקשר, בארגון ובביצוע הברחת הסמים, כאשר כמות הסם הענקית, טיב הסם וחלקו המרכזי והמכריע של המערער בפרשה, ממקמים את מעשיו במרומי רף החומרה של עבירת הסמים - וערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 28005-09-17 **מדינת ישראל נגד גושקביץ** [26.4.18] (הוגש על-ידי התביעה): הנאשמים, נעדרי עבר פלילי, הורשעו על יסוד הודאותיהם בייבוא סם מסוכן ובקשירת קשר

לפסע, ותכננו עם אחר לייבא סמים מהולנד לישראל. על-פי התכנון, הנאשמים רכשו את כרטיסי הטיסה ושילמו עבור לינה בבית-מלון בהולנד. במהלך שהותם שם, מסר האחר לכל אחד מהנאשמים 3 בקבוקי יין, בתוכם כמות כוללת של כ- 4,250 מ"ל סם מסוג MDMA נוזלי אשר שוויו מעל מיליון ₪. ביום 27.8.17 נחתו הנאשמים בנמל התעופה בן גוריון כשבאמתחתם, כל אחד בתיקו, מארז של שלישיית בקבוקי יין המכיל כמחצית מהכמות הכוללת, במשקל של 2,125 מ"ל. בית-המשפט המחוזי העדיף את האפשרות המקלה עם הנאשמים, וקבע ששני ק"ג MDMA נוזלי שווה ערך ל- 6071 טבליות. בעניינו של נאשם 1, הדומיננטי, נקבע מתחם ענישה שנע בין 36 עד 60 חודשים, ובעניינו של נאשם 2 נקבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר. על נאשם 1 הושת עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים וקנס בסך 15,000 ₪; על נאשם 2 הושת עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים וקנס בסך 10,000 ₪.

בת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 29529-07-16 **מדינת ישראל נ' דשוק** [26.2.17] הורשע הנאשם בעבירה של ייבוא סם לישראל. הנאשם חזר ארצה מחו"ל והביא עמו 20,613 טבליות MDMA במשקל של 6.5 ק"ג. הנאשם, שלחובתו הרשעה ישנה מבית-משפט לנוער נדון, במסגרת הליך גישור, ל- 54 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 15,000 ₪.

בת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 55287-02-17 **מדינת ישראל נ' אזולאי** [16.1.18] (להלן: "ת"פ **אזולאי**"), הורשע הנאשם בקשירת קשר וייבוא סם מסוכן. במסגרת קשר עם אחר, יצא הנאשם מהארץ לרומניה, ובהתאם להנחיות שקיבל פגש באחר וקיבל ממנו את הסמים, ולאחר מכן טס חזרה ארצה כשבאמתחתו מזוודה ובה כ- 3 ק"ג MDMA. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 עד 60 חודשי מאסר בפועל. לזכותו של הנאשם צוין, כי הוא בעל עבר פלילי שאינו משמעותי, נושא את מאסרו הראשון, עם נסיבות חיים מורכבות, ואשר שיתף פעולה עם המשטרה באופן שאיפשר העמדתו לדין של אחר, שחלקו בהפצת הסם משמעותי יותר. הנאשם נדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5000 ₪.

ת"פ 58966-01-18 (מחוזי מרכז-לוד) **מדינת ישראל נגד צציק** [22.11.18]: עניינו במי שהוסכם שהיה בלדר בלבד, שהכניס ארצה כמות כוללת של MDMA הקרובה בכמות לזו שייבא הנאשם 1 בעניינו. הנאשם צציק הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן בכך שנחת בנמל התעופה בן גוריון כשהוא נושא עמו מזוודה בעלת בטנה נסתרת, ובה 3 חבילות שהכילו 30,338 טבליות של סם MDMA, במשקל 9.285 ק"ג ברוטו בשווי הנע בין 1.5 ל- 3 מיליון ₪. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 54 ל- 90 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, בעל נסיבות חיים מורכבות שהיה קורבן קל לניצול, נגזר עונש ברף התחתון של המתחם שנקבע - 54 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ש"ח.

פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, נראה שהתביעה טענה למתחם עונש הולם מתון, כשאיני רואה לנכון להחמיר מעבר לכך - **כך שהמתחם**

בעניינו של הנאשם 1 נע בין 4.5 - 7 שנות מאסר בפועל.

23. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 (וכן לגבי נאשמת 3), בעבירה של סיוע לייבוא סם מסוכן, עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת ואציין את המרכזים שבהם:

בת"פ 11608-07-16 (מחוזי מרכז-לוד) **מדינת ישראל נגד היימפלד** [6.1.19] (הוגש על ידי ההגנה), נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בסיוע לייבוא סם מסוכן. הנאשם טס לברלין בשליחותו של אחר, עימו היה לו קשר קרוב ומתוך רצון לתמורת תשלום, שם קיבל לידיו מאדם נוסף מזוודה בעלת דופן כפולה בה הוטמנו 13,189 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA, וכן אבקת סם MDMA במשקל של 1,301.44 גרם. הנאשם לא בדק את המזוודה על אף שחשד שהמדובר בסמים, ונעצר עם נחיתתו בישראל. בית- המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן העלה כי כשהיה בן 22, לצד תהליך התרחקותו מאורח החיים החרדי שניהלה משפחתו, החל להשתמש בחומרים פסיכו-אקטיביים מסוגים שונים ולצורך אלכוהול באופן מזדמן. לאור הליך טיפולי אינטנסיבי אליו התמסר הנאשם, והתרשמות הגורמים הרלוונטיים כי הוא משקיע מאמצים רבים בשינוי אורחות חייו, מצא בית- המשפט כי יש מקום לסטייה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום, והשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות.

ת"פ 5775-02-18 (מחוזי באר-שבע) **מדינת ישראל נגד אלי תורג'מן** [1.11.18]: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות. הנאשם סייע לאחר להזמין, תחת שם מזויף ולכתובת בעיר דימונה, חבילה ובה הוטמנו 8363 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA. כשהגיעה החבילה לסניף הדואר, ביקש הנאשם מנהל מונית כי יאסוף את החבילה מהדואר תחת יפוי כוח מזויף, ותמורת תשלום. נהג המונית אסף את החבילה והעביר אותה לנאשם, וכשהנאשם גילה כי הנהג נעצר, ניסה הנאשם להשליך את החבילה מרכבו אך נעצר בעודו עושה כן. בית המשפט קבע כי מעשי הנאשם היו מתוכננים, וחלקו בעבירות, על אף שתרם תרומה של ממש להוצאתו לפועל, אינו העיקרי - וקבע מתחם עונש שנע בין 2.5 ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם, בעל עבר פלילי, שיתף פעולה ואף הפליל את המעורב העיקרי בפרשה. מהתסקיר עלה, כי במצבים מסוימים עלול הנאשם לפעול בדרכים לא חוקיות על מנת לרצות את האחר. על הנאשם הושת עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 55366-02-17 (מחוזי מרכז-לוד) **מדינת ישראל נגד ציון** [29.11.19] (להלן: "ת"פ ציון"): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קשירת קשר וייבוא סם מסוכן. הנאשם הנחה אדם בשם אבישי אזולאי (הנאשם בת"פ **אזולאי**) להתכתב באמצעות אפליקציה אנונימית עם אחר אשר ינחה אותו באשר לאופן ייבוא הסם. הנאשם הוא שרכש עבור אזולאי כרטיסי טיסה לרומניה וחזרה, הזמין עבורו חדר במלון, הסיע אותו לשדה התעופה, ואף העביר לו כ- 200 דולר באמצעות Western Union. ברומניה, קיבל אזולאי לידיו מזוודה ובה הוטמן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ- 3 ק"ג.

בהכרעת-הדין נקבע במפורש, כי היוזמה למעשים לא היתה של הנאשם, אלא דווקא של אזולאי אשר לחץ עליו עד התרצה לסייע לו במעשיו, נקבע כי מטרת מעשי הנאשם הייתה לסייע לפעולותיו של אזולאי, ועל כן מעמדו הוא כשל מסייע בלבד. בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20 ל - 50 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם - אדם נעדר פלילי שתפקודו היה נורמטיבי, אך שלא הודה ואף התקבל תסקיר ללא המלצה לטיפול, הושת עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים.

פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, נראה שגם בעניינם של הנאשמים 2 ו - 3, התביעה טענה למתחם עונש הולם מתון, שאיני רואה לנכון לחרוג ממנו - **כך שהמתחם לגבי הנאשמים 2 ו - 3 ינוע בין 15 - 30 חודשי מאסר בפועל.**

24. בשולי הדברים יוער, כי בענייננו, ניתן לטעון שמעשי הנאשמים 2 ו - 3 עונים על ההגדרה המפורטת בסעיף 13 לפקודת הסמים, לפיה: **"לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו..."**. ואכן, בפסיקה נקבע, כי כאשר שאלת הסיוע מתעוררת על רקע הנורמה הספציפית הקבועה בסעיף 13 לפקודת הסמים, אין צורך להיזקק להגדרה של סיוע בסעיף 31 לחוק העונשין. זאת, לאור עמדת המחוקק, אשר ביקש להשוות בין דינו של מי שסוחר בסמים או מייבא אותם, לבין מי שמקל על ביצועם של אלו (לענין זה ראו, למשל: ע"פ 946/04 **מדינת ישראל נגד עובד** [11.8.04], פסקה 7; ע"פ 11331/03 **קיס נגד מדינת ישראל** [8.12.04], פסקה 38; ע"פ 3669/14 **גולן נגד מדינת ישראל** [18.12.16], פסקה 17).

בכל מקרה, היות וב"כ הצדדים לא טענו בעניין ועל רקע מכלול הנסיבות, החלטתי לכבד את ההסדר בין ב"כ הצדדים, בגדרו הוסכם כי נאשמים 2 ו - 3 יורשעו בגין עבירת סיוע לפי סעיף 31 לחוק העונשין, וניכר כי המתחם לו טענה התביעה הושפע מההסדר האמור.

25. כאמור, בעניינה של **נאשמת 3**, עתרו ב"כ הצדדים במשותף להשית עליה ענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס. מדובר בחריגה ממתחם העונש ההולם, אך לאור נתונה המאוד מיוחדים של הנאשמת, כשההסדר משקף את הכרת המאשימה בכך שהנאשמת היתה נתונה לניצול נוכח מאפייניה המיוחדים, לאחר ששהתה כחודש במעצר ובהמשך בתנאים מגבילים, ולאור התגייסותה להליך טיפולי - הסדר הטיעון הוא סביר ואכבדו. לצד ענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה מרתיע, יוטל עליה קנס מתון בהתחשב בנתונים שהוצגו לפניי.

26. אמשך בעניינו של **נאשם 2**, לגביו עתר בא-כוחו להשית עליו עונש זהה לזה שהוטל על הנאשמת 3 מכוח עקרון אחידות הענישה וכן בשל שיקולי שיקום. אני מקבלת את גישתו של הסניגור לפיה, גם אם הנאשם 2 אינו בעל מאפיינים אישיותיים מיוחדים כמו של הנאשמת 3, הרי שכתב-האישום המתוקן משקף באופן ברור כי גם הוא נוצל על-ידי אחיו בשל הקשר המשפחתי ביניהם. עסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר חווה זעזוע בשל הסתבכותו היחידה, כאשר כל משפחתו העתיקה מקום מגוריה מהולנד לארץ, והושקעו מאמצים רבים בהסדרת מעמד בני המשפחה בארץ ושילובם במסגרות המתאימות. אמנם, הנאשם 2 לא עבר תהליך טיפולי מעמיק במיוחד, אך הוא השתלב בטיפול בשירות

המבחן התואם את נתוניו כמי שהסתבך באופן חד-פעמי, ולהתרשמות שירות המבחן כיום מביע מחויבות גבוהה להליך הטיפולי הקבוצתי בו הוא משולב מאז מאי 2019, משתף פעולה באופן מלא ומביע חרטה עמוקה על מעשיו, וניכר כי הפיק לקחים מההליך הפלילי עצמו ושילם בגינו מחירים כבדים. ההערכה היא, כי הסיכון לביצוע עבירות הצטמצם, וכל עוד ימשיך בטיפול הסיכון יפחת עוד יותר.

בנסיבות אלו, יש ליתן מעמד בכורה לעקרון אחדות הענישה, המהווה עיקרון יסודי בשיטתנו המשפטית, ולפיו, במצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים. עיקרון זה מקבל משנה תוקף מיוחד שעה שמדובר בנאשמים המורשעים בגדרה של אותה פרשה (וראו, למשל, ע"פ 5590/16 **נתשה נגד מדינת ישראל** [17.1.18], פסקה 44). ייאמר עוד, כי לאור התהליך הטיפולי שעבר הנאשם 2 והמחירים הכבדים שהוא ומשפחתו נושאים בהם בעקבות ההליך הפלילי אני סבורה, כי תוצאה זו עומדת בהלימה גם כשבוחנים את עניינו של הנאשם ביחס לנאשמים אחרים בעבירות ובנסיבות דומות (על הפן הכללי-חיצוני של עקרון אחדות הענישה, ראו, למשל: ע"פ 4597/13 **פיצו נ' מדינת ישראל** [22.9.14], בפסקה 22).

27. בעניינו של **הנאשם 1** ניתן לקבוע, כי הוא עבר תהליך טיפולי מעמיק ומקיף. לאחר ששהה כשלושה חודשים במעצר, שולב בקהילה טיפולית ובהמשך עבר להוסטל, תוך שהוא משתף פעולה באופן מלא עם שיחות פרטניות וטיפולים קבוצתיים. לאור האמור בתסקירים וההתרשמות העולה מהם כי קיים סיכוי לשיקום, כשברקע נתוניו המורכבים של הנאשם 1, יש ליתן ביטוי לשיקולי השיקום בעניינו, כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין. אלא, שנוכח מעורבותו הדומיננטית באירועי היבוא המצויים ברף חומרה גבוהה, והעובדה שחטא והחטיא אחרים תוך ניצולם, יש ליישם את האפשרות לסטות ממתחם העונש ההולם שנקבע בזהירות.

נתונים אלו מצדיקים, כאמור, סטיה ממתחם העונש ההולם - אך אינם מבססים את האפשרות שלא להשית על נאשם 1 עונש הכולל ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה, חרף המלצת שירות המבחן. כפי שפורט לעיל, מדיניות הענישה הנהוגה מחייבת, ככלל, השתת מאסר בפועל גם במקרים בהם מדובר בנאשמים שנטלו חלק בהליך שיקומי, כשהודגש בפסיקת בית-המשפט העליון כי האינטרס השיקומי מהווה רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם בעבירות סמים חמורות (ראו, למשל: רע"פ 7819/15 **סלור נגד מדינת ישראל** [22.5.16], בפסקה 12, ובעניינו של מי שהורשע בגידול 7 ק"ג קנבוס בלבד; ראו והשוו - בנסיבות אחרות ופחות חמורות - ע"פ 6657/17 **דווה נגד מדינת ישראל** [11.11.18] (שהוצג על-ידי ההגנה), בו הורשעה המערערת בייבוא של סם מסוג חשיש במשקל של יותר מ- 7 ק"ג ו- 789 בולי סם מסוכן מסוג LSD, בית-המשפט המחוזי השית עליה עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, וערעור על חומרת העונש התקבל, בין השאר, בשל הנסיבות המיוחדות של שיתוף הפעולה בינה לבין רשויות האכיפה, לרבות הפעלתה על-ידי המשטרה על מנת לאתר את שותפיה, באופן שעונש הומר ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות). ההתחשבות בתהליך השיקומי הממשי שעבר הנאשם 1 ובכל הערכות שירות המבחן תבוא לידי ביטוי בסטייה של שנת מאסר בפועל מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע.

יתרה מכך, תוצאה זו תביא לידי ביטוי את המדרג הראוי בין הנאשמים, תוך איזון עם ההליך הטיפולי והנתונים המייחדים כל אחד מהם.

28. אשר על כן, לאור האמור לעיל, לאחר שקבעתי כי יש לסטות בעניינם של נאשמים 1 ו- 2 ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ונוכח הסדר הטיעון שהוצג לגבי הנאשמת 3, אני גוזרת את דינם כדלקמן:

נאשם 1:

42 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו לפי רישום שב"ס;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג פשע; 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג עוון.

קנס על סך ₪ 20,000 או 4 חודשי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.2.2020.

הנאשם 1 יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 27.10.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ נאשם 1 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לנשיאת עונשו.

נאשם 2:

מאסר בפועל של 9 חודשים לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב ביום 18.9.19 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות מפקדת מחוז הדרום. עבודות השירות יבוצעו במועצה דתית קרית מלאכי או בכל מקום עבודה אחר עליו יורה הממונה, כמפורט בחוות-דעת הממונה מיום 2.7.19.

מובהר לנאשם, כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו-כן, עליו לעמוד בדרישות ובכללי המסגרת, כאשר כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ונשיאת העונש במאסר ממש.

8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות סמים מסוג פשע; 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות סמים מסוג עוון.

קנס על סך 7500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.12.19.

ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים לצורך המשך התהליך הטיפולי. הובהר לנאשם 2, כי אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן יהיה להחזירו לבית-המשפט ולגזור את דינו מחדש.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים יעמדו בתוקפם עד לסיום ביצוע עבודות השירות.

נאשמת 3:

מאסר בפועל של 9 חודשים לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

הנאשמת תתייצב ביום 18.9.19 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות מפקדת מחוז מרכז. עבודות השירות יבוצעו באתר יד לשריון או בכל מקום עבודה אחר עליו יורה הממונה, כמפורט בחוות-דעת הממונה מיום 20.6.19.

מובהר לנאשמת, כי עליה לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריה. כמו-כן, עליה לעמוד בדרישות ובכללי המסגרת, כאשר כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ונשיאת העונש במאסר ממש.

8 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות סמים מסוג פשע; 3 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות סמים מסוג עוון.

קנס על סך 7500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.12.19.

ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים על-מנת להמשיך בקשר הטיפולי עם שירות המבחן וכן השירות יפקח אחר כל טיפול אחר בו היא משולבת. הובהר לנאשמת 3, כי אם לא תעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן יהיה להחזירה לבית-המשפט ולגזור את דינה מחדש.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים יעמדו בתוקפם עד לסיום ביצוע עבודות השירות.

כחלק מהסדר הטיעון, אני מורה על חילוט רכוש כל אחד מהנאשמים המפורט בכתב-האישום.

המזכירות תשלח גזר-הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ט, 11 ספטמבר 2019, במעמד הנאשמים וב"כ הצדדים.